

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ČERVENEC

1993

± Č E R V E N E C ± F. Hrubíñ

Klasy pšenic ožehuje slunce,
hnědnou jako kůrka chlebová,
vlčí máky s ohněm na korunce
skví se jasnou krví domova.

Z kamenité země do studánek
stáhla se dnes všechna posila.
Nesu čerstvě orosený džbánek,
zvedněte se, ženci, od díla!

Vždycky, když se nad studánkou skláním,
spatřím v ní své líce zardělé,
žencům zase zlatým mihotáním
zrcadlí se slunce na čele.

Zprávy MěÚ -

Staré občanské průkazy se už neprodlužují.

Od třetího května 1993 jsou občanům vydávány nové občanské průkazy ve formě identifikačních karet. Tyto průkazy se vydávají při dovršení 15 let věku, při skončení platnosti starého OP, při změně některých údajů v něm uvedených, při ztrátě, poškození, odcizení apod.

Občanské průkazy vydané do 30. dubna 1993 se již neprodlužují a k vydání nového musí občané doložit všechny skutečnosti řádnými doklady/rodné listy, od- dací list, vysvědčení o vzdělá- ní, vojenská knížka apod./. V novém OP nelze už provádět žád- né změny a každá změna dat v průběhu předpokládá jeho výmě- nu za nový.

Za nový OP občan platí 5,-Kč, při změně jména, příjmení, bydliště či skončení platnosti průkazu se přikládá kolek 10 Kč. Při výměně platného OP za nový vzor se přikládá kolek 50 Kč, stejně tak je tomu v případech ztráty, odcizení nebo poškození.

Fotografie potřebné k vydání nového OP zůstávají stejných rozměrů 3,5 x 4,5 cm, mohou být černobílé i barevné a bez bílého okraje. Doklady potřebné k vydání OP může občan předložit na Okresním ředitelství PČR v Semilech v úterý a ve čtvrtek v době od 08 -11,30 hod. a od 12,30 - 17 hod. nebo na Obvod-

ním oddělení PČR v Rokytnici nad Jizerou a to každý den. Je nutné počítat s tím, že vyhotovení nového OP trvá i několik týdnů, proto si občané musí nejméně jeden měsíc před skončením platnosti svého OP předložit potřebné doklady pro vystavení nového.

Vrchní inspektor OOP
kpt. Haas Josef

Výměna peněz -

Upozorňujeme všechny občany, aby si včas směnili peníze. Podrobné informace najdete v denním tisku nebo se můžete informovat na poštách nebo ve všech penžních ústavech.

Pozor! Výměna neokolkovaných bankovek končí 9.srpna 1993!

Okolkované bankovky/1000Kč, 500Kč,
100Kč- se mohou vyměňovat nejpoz-
ději do 31.5.1994

R e s u l t i

MěÚ odprodá nemovitost "Kranýchovo" v obci Tříč prvnímu zájemci, který uhradí na konto MěÚ 800.000 Kč.

Southern

V květnovém čísle Větrníku jsme
oznámili občanům usnesení rady MěÚ
ze dne 3.5.93 o soutěži o nejlepší
zahrádku či prostranství a okolí
domu, balkóny atd. Úklem byla po-
věřena komise životního prostředí
ve složení: Doc. MUDr Dlabač, Josef
Vedral, Jaroslav Petruška a Josef
Kučera. Na dotaz redakce Větrníku
bylo sděleno, že se komise od data

usnesení dosud nesešla!!! Škoda! Kvetoucí zahrady a záhony, jsou dlouhými dešti poničeny. Snad je srpnové sluníčko vzpamatuje a členové komise budou po dovolených mít konečně oči i pro to, co je jich náplní - pro životní prostředí ve Vysokém.
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Z dopisu čtenářů na MěÚ.

Pane starosta !

I já musím napsat něco do vašeho Větrníku. Máme trápení s tou poštou. Byla válka a stále byla pošta Vysoké. Přišel jiný režim, stále se nic nezměnilo. Pošta chodí za týden! Já jsem dostala poštu 29. června, odeslaný to bylo Jednotou 23. S tím nesouhlasím!!!! A spokojena nejssem. Důchody chodí pozdě a nemáme od nich ještě ani karty, jenom na kus papíru se podepisujeme. Celá ves je rozzlobená. I Knopovi měli s tím velikou nepříjemnost. Na Jednotě se tomu divili, když já se tam mám dostavit a ono mě to přijde za týden. S tím nesouhlasím. Když bych měla jít na kremaci, abych tam nešla za rok. Schůze o tom nebyla, odsouhlasený to nebylo, tak mě laskavě pane starosta, řekněte, kdo to teda schválil??? My si přejeme v tom přání, jakéto bylo dříve.

Do Roztok máme na autobus 4 km. A nahoru pár kroků. Proč se na tohle nebral zřetel a kdo k tomu dal souhlas? Jak to bude vypadat v zimě?? To se nikdo do toho neobuje? Každý u nás jenom nadává. A co balíky, ty není povinna listonoska nosit? Jen to uveřejněte ve Větrníku, jaké má problémy obec Helkovice.

S pozdravem Pěničková-Helkovice
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

K dopisu pisatelky sdělujeme, že MěÚ a hlavně starosta města jedná neúnavně na okrese, na kraji a i na ministerstvu dopravy o autobusových spojích. Řešeny budou i problémy s poštou. Podrobnosti přineseme v příštích číslech.
oooooooooooooooooooooooooooooooo

Přetištěno z Českého deníku ze dne 14.6.93

STYDÍM SE !

Stydím se do hloubi duše za všechny, kteří jsou mezi rovnými rovnější. Za všechny ministry a jejich náměstky, za předsedy politických stran a jiné prominenty. Denně jsem čekala, jestli se alespoň jeden z nich ozve, že odmítá výjimku, která mu byla ministrem vnitra přiznána. Nestalo se tak a už se asi nestane. Stydím se za ony poslance, kteří privázeli drahé cizí automobily bez cla, stydím se za federální poslance, kteří si odsouhlasili a nechali si vyplatit při odchodu z Federálního shromáždění několikaměsíční odstupné, ačkoliv mnozí z nich měli už v té době vysoké příjmy se soukromého podnikání. Stydím se za pražské radní, kteří přijímali vysoké mimořádné odměny za svou práci a nevšimli si zchátralých ulic a domů, na jejichž opravu má Praha minimální a nedostačující finanční prostředky. Stydím se za ty, kteří dnes prohlašují, že oni se dobrovolně svých funkcí v různých konsorciích vzdali, ale zapomínají dodat, že tam zůstali jejich synové, bratři, manželky a ostatní příbuzní či přátelé.

Stydím se i za sebe, že jsem bezvýhradně uvěřila větě: "Když ne my, tak kdo?" Věřte, že ze mne nemluví závist nebo jiná nepěkná lidská vlastnost, ale jen hořkost a nekonečný smutek. Všichni my neznámi opět mlčíme, jako jsme mlčeli za totality. Z pohodlnosti, ze strachu, z lhostejnosti. Vzpomínáte si na rozhovor dvou slímačků nad mrtvím tulákem z Čapkovy hry "Ze života hmyzu"? "Co tak lamentuješ, to še náš netýká". Já si myslím, že pořád platí Masarykovo "nebát se a nekrást". Ale zároveň jsem ještě dosud neprestala věřit tomu, že máme v naší politické reprezentaci dostatek takových, kteří patří obdiv i úcta ke všemu, co již vykonali a snad ještě vykonají.

Osobně si myslím, že mezi ně patří pan prezident i premiér.

Ludmila Dobiášová, Praha 6

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Je to jistě článek na zamýšlení. A jistě je nás celá řada, kteří se také za leccos stydíme. Za mnohé ne-upravené a odpuzující kouty našeho města, za zničené okolí altánku v parku, poničené lavičky, nečistotu okolo popelnic atd. A hlavně na nezájem mnohých o to, aby naše město prosperovalo. Proč bych se staral já, když to může udělat ten druhý, proč bych upozorňoval, proč bych si pálil prsty, mě se to netýká, hlavně že kritizuju a pomlouvám ty, co něco prospěšného dělají.

Naštěstí i takové lidi máme, kteří s výsledky své neúnavné práce nechodí na trh, ale ty se promítají do našeho denního života. Chodíme jen s očima dobré otevřenýma!

Jedním z neúnavných a nezíštných pracovníků, i když už pokročilý důchodce, byl pan František Škrabálek ze Zákostelí. Zemřel 7.7.93 ve věku 88 let. Poslední rozloučení se zesnulým bylo vykonáno v rodinném kruhu.

Kolik hodin věnoval p. Škrabálek vysockému parku, těžko už dnes spočítáme. Nikdo ho nežádal, sám pocítovat občanskou povinnost pro zvelebení města. Jak tiše žil, tak tiše zemřel.

Věnujme mu tichou vzpomínku!

ooooooooooooooooooooooo
Stalo se za bílého dne - Malé horské městečko s nepravidelně zastavěným náměstím, které lemuje v dolení části škola a naproti ve starém měšťanském domě nová moderní lékárna. Po chodnících procházejí domácí i cizí, mezi nimi i starší muž, podle lékárny nahoru i dolů, oči více upřené na chodník. Není místní, něco na něm je jiného, divného. Najednou zmizí v lékárně a za chvíli rychlým krokem spěchá ke kostelu. Ale to už za ním běží lékárnik i paní magistra dohoní ho a dohadují se s ním. Až teprve, když lékárnik pohrozí, že zavolá policii, otevře muž aktovku a vyndá z ní mosaznou palíčku z hmoždíře, stojícího v koutě lékárny za dvěřmi. Jen samotný kov má cenu 3.000Kč.

Palička se vrátila na své původní místo, muž zmizel. Co kdyby lékárnik nezaslechl cinkot kovu o kov, co kdyby muže nedohonili? Věděl o starcžitné hodnotě věci, kterou odcizil? Těch "kdyby" byla jistě celá řada.

Uhodli jste, stalo se to nyní o prázdninách ve Vysokém. Kraje se bohužel všude a všechno. A kradou hlavně ti, kterým se nechce pracovat, kteří nebyli zvyklí na řádnou pracovní morálku, více jim vyhovovala socialistická, kdy se do práce chodilo, ale dnes se musí opravdu pracovat, chce-li si kdo vydělat a slušně žít. A tak se raději krade. Upozornujme na podezřelé osoby, na podezřelá auta, na chování cizích lidí, nebudeme nevšímaví, pomáhejme našim policistům, někdy stačí malé upozornění. Uklízejme věci na noc, nedávejme příležitost různým lapkům a nepoctivcům. Je to v zájmu nás všech, abychom měli jistotu a bezpečí.

ooooooooooooooooooooooo

Pozdrav je dobrý začátek.

Ve všech sdělovacích prostředcích slyšíme a čteme, že největší škody napáchala minulá doba na morálce a tím na mezilidských vztazích. Chamtvost, krutost a bezohlednost, tak lze charakterizovat vlastnosti značné části současné, hlavně mladší populace a nejhorší je to, že jakýkoliv projev soucitu je pokládán za slabost. Kdo nakopne důvěřivého pejska, trefí kamenem kočku, odstrčí nebo předběhne staršího člověka v autobuse a sedne si nebo ukradne kdokoliv něco, co se pak v partě hodí, je hrdina. Rovněž jakýkoliv podvod, ať je jeho obětí kdokoliv, je hodnocen jako projev chytrosti a obratnosti. Otázkou je, jak působit na tyto, většinou mladé spoluobčany a na jejich zvrácené představy o charakteru a životních hodnotách. Jak je přimět k zamýšlení nad vlastním chováním, jak jim připomenout, že i oni by se mohli stát obětí podvodníků, že i jim by mohla být ukradena cenná věc, že i oni budou jednou starí

a že zvířátka cíti stejnou bolest jako oni. Snad by pomohlo naučit naši mládež nejdříve zdvořile pozdravit. Tato základní slušnost se z našich řad bohužel vytrácí. Potkáváme celé skupiny mládeže, z nichž ani jeden neotevře pusu k pozdravu. Jestli se před svými vrstevníky stydí za slušné vychování nebo prostě k slušnosti vychován není, to nedovedu posoudit, ale potká-li člověk jednotlivce, přece jen se občas zabrumlaného "dobrého dne" dočká. To znamená, že v mnoha rodinách je dbáno toho, aby se děti naučily zdravit, ale časem se uplatní vliv špatné party, kde potom hrubé chování převládne a dobrý vliv solidní rodiny ustupuje. Neostýchejme se připomenout i větším dětem a mládeži, že pozdrav je projevem slušnosti, a to zvláště v malém městě, kde se téměř všichni občané navzájem dobře znají. Vždyť srdečný pozdrav je jeden ze základních znaků dobrých mezilidských vztahů. Pozdraví-li skupina mladých starého člověka, který odpočívá a sem tam podřímuje na lavičce na sluníčku, je málo pravděpodobné, že by se mu pak škodolibě posmívala. Věřte, že slyšet posměšky místo zdvořilého pozdravu z mladých úst je velmi smutné a pro poštzeného jistě bolestné. Ano, naučme naše mladé slušně a zdvořile pozdravit a doufejme, že tak bude položen jeden z dobrých základních kamenů pro výchovu čestných a charakterních lidí a bude to i příspěvem ke zlepšení mezilidských vztahů. Všichni jistě budete se mnou souhlasit, že to naše mladá republika potřebuje, a proto si tedy pojďme "Dobrý den", vážení spoluobčané!

Hanušová

oooooooooooooooooooo

O vyjádření ke svému poslaneckému mandátu byl požádán ing. Karel Kellner. Do uzávěrky tohoto čísla jeho zkušenosti a názory jako poslance nedošly. Uveřejníme je až v příštím čísle.

oooooooooooooooooooo

Okénko do historie -

V květnovém čísle Větrníku jsou četli, milí čtenáři, o hledaném pokladu v Roprachticích. Článek napsal Michal Jakl a dnes k tomu ještě dodává:

Upozornění lovci pokladů Roprachtický poklad není radno hledat jindy, než je uvedeno v květnovém Větrníku. P. Kroslmus se totiž zmíňuje o tom, že se v Jindrových Boučinách /což je podle M. Stejskala vrch Čertovka, 609 m/.. lidé v noci ke sv. Kryštofu na tomto místě modlili. Sv. Kryštof, patron pokladů, prý je má pod svou mocí, pročež lidé prostí se k němu modlí a jeho mocí zlý duch musí je přinést těm, kteří se k němu modlí; ale týž zlý duch /Čert/ prý sobě vždy jednoho za ten přinesený poklad vezme. Je to opravdu nebezpečný způsob získání pokladu.

Je z toho vidět, že nejen dnes ale i před lety byli lidé ochotni obětovat nejen jiné lidé, ale i sebe pro zisk a bohatství. Tito lidé se nebáli poprat ani s vtipným zlem - "černým psem - hlídáčem pokladů." Škoda, že dnes je takových lidí, kteří chtějí rychle zbohatnout, mnohem více, neboť se nedají postrašit ani zákonem ani děblem. Vás však varuji před pokoušením vrtkavé stěstěny!

Michal Jakl

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

120 let sboru dobrovolných hasičů ve Vysokém nad Jizerou

1873 - 1993

Historii založení hasičského sboru jste sledovali vážení čtenáři ve 4 pokračování v minulých číslech Větrníku.

Letos uplynulo tedy již 120 let od jeho založení. Pro lepší připomínku několik čísel.

1834 - požár Vysokého, který zničil většinu města : 142 domů, 68 stodol, kostel, faru, v radnici i divadlo

1873 - Jednota Sokol navrhla a slavně městské zastupitelstvo

schválilo "navržený řád hasičský s tím ještě dodatkem, že i pro město zavede hasičský řád, by i občanstvo v spolku se nezůčastnivší, nuceno bylo v pádu ohně ve škodě s odborem hasičským spoluúčinkovali."

1984 - dokončena a do provozu dřína - nová veliká hasičská zbrojnice, veliký krásný objekt, spořeňensky důležitý pro celou vesřejnost. Členové bezplatně odpracovali 9.000 hodin.

Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci - bylo heslem SDH

P O Z V Á N K A

na oslavy 120 let trvání sboru dobrovolných hasičů ve Vysokém nad Jizerou dne 21. srpna 1993

P R O G R A M

- 12.30 řazení průvodu před hasičskou zbrojnici
13.00 krojovaný průvod s dechovkou Větrovankou
13.30 soutěž hasičských družstev fotbalové hřiště vyhodnocení soutěží ukázka techniky

záábavní odpoledne- občerstvení
vstup 5,-Kč

po ukončení tanecní zábava v hasičské zbrojnici

vstup 10,-Kč

SRDEČNĚ ZVOU VYSOČTÍ HASIČI

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Trochu úsměvného vyprávění z paměti paní Vodseďálkové

Když jsem byla malá, bývali ve Vysokém 2 hrobaři a oba dva se jmenovali Nečáskové. Bývaly jsme jako děti často na hřbitově, to bývalo ještě tuze málo pomníků a obložených hrobů také jen trochu. Na mnoha hrobech bývaly na tyče nastrčené skleněné barevné koule a tu jsme běhávaly od jedné ke druhé a dívaly se do nich a nasmály jsme se, jaké zkreslené vše-lijaké obličeje jsme tam viděly. Hrobaře "Patěrače" jaký měl pří-

slotek jsme se bály, to byl takový hrozný, hubený dědek a hněd na nás huboval. Často jsme vidívaly, jak si nosil v koši na zádech prkynka z vykopaných truhel na topení domů. Jestli si taky druhý hrobař nosil, nevím. Když byl "slavný fúnus" smévali se lidé "To si zas Patěráč koupí hlavu." Kupovával si, když dostal víc peněz rád celou hovězí hlavu. On asi hodně jedl. Druhý hrobař byl dobrácké povahy, měl ženu "Aninu" někde snad z kraje a několik dětí. Tenkrát skoro všecky chudé rodiny bydlely jen v jedné světnici, nebo světničce, oni měli: Josefa, Marii, Jáchyma, Toníka, Annu, Františku a Anežku a bydleli také vždycky jen v jedné místnosti. Jednou v zimě ve vánočním čase se mu stalo jak vypravoval: "Moje Nanina upekla hubníček a jahelníček a tak jsme to se svými dítky snědli. Pak později jsme se vypravili na půlnoční, ale přijdem, v kostele tma a tak jsme se teprve dověděli, že štědrý den je až zejtra." Jestli pekli znova hubníček a jahelníček nevím.
oooooooooooooooooooooooooooooooo

Ze školy tentokrát jen krátce. Má přece prázdniny.

Poslední školní zvonění oznamilo začátek prázdnin a děti si užívají dva bezstarostné měsíce odpočinku. Co čeká po prázdninách absolventy naší školy? Z 24 vycházejících budou pokračovat 2 žákyně v deváté třídě, 13 na SOU a 9 na středních školách/ z toho 3 na gymnáziu/. Hlavně studentům děkujeme za vzorou reprezentaci školy, protože se většina umístila u přijímacích zkoušek na předních místech. Sestileté gymnázium již není žádnou novinkou. Přijímací zkoušky zde konají žáci na konci 6. třídy. Z naší školy se přihlásilo 5 dětí, přijati byli 4 chlapci: Michal Schmoranz a Michal Klíma do Jilemnice, Luboš Hájek a Tomáš Fidler do Semil. Tomáš Fidler byl u přijímacích zkoušek pátý ze 46 uchazečů. Šťastné vykročení do života mají všichni za sebou. Jen na nich teď

bude záležet, jak se jim podaří uskutečnit to, co si předsevzali.

Vedení školy

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

P o d ě k o v á n í s p ó n z o r ú m -

Ředitelství ZŠ děkuje panu Petruškovi /firma P+P/, který věnoval žákům částku 5.000 Kč na plavecký výcvik. Dále děkuje panu Fučíkovi /AD SERVIS / za bezplatnou opravu 100 ks žákovských židliček.
oooooooooooooooooooooooooooo

Z prázdninové kultury-

V Krakonoší je stále živo.

Za velkého troubení a bubnování vydává se od divadla kostýmovaná družina na pochod městem. Okna se otvírají, z domů vycházejí zvědaví občané a utvořené hloučky se dovídají, že naše městečko navštíví divadelní spolek mladých ochotníků z Belgie. Za slunného pátečního odpoledne přijíždí před Krakonoš cizí autobus a hosté z Belgie jsou uvítáni členy spolku a krojovanou propagaci skupinou. K dalšímu vítání odcházejí do sídla městského úřadu, kde se jich ujímá sám starosta a spolku se srdečními slovy předává drobné upomínky na pobyt v našem městě. Nastává velké stěhování, příprava scény a líčení. Hejno stěbavé mládeže sedí v trávě u kostela. Částečně nalíčení a nakostýmování povídají si - o čem asi? Žel, koljemjdoucí neví, mládež mluví vlámsky. O to pečlivěji bylo nutno před podvečerním představením přečist si z programu překlad obsahu hry, protože z jeviště zněla nám naprostě cizí řeč. Mladí hráli spontánně, pohyb, někdy trochu nadměrný, byl po celé celkem funkční scéně a evidenčnímu hereckému nadání hostů by místy prospělo ubrat na hlučnosti. Asi by celé, jinak pěkné inscenaci prospělo více zdůraznit ať už líčením, drobnými doplnky nebo celým kostýmem specifický charakter jednotlivých zvírátek. S vyjímkou jezevce /výborné nalíčení/ a lva i lvice /plavá hříva a běžový kožich/ se

ostatní zvířátka divákovi dost špatně rozeznávala. Samozřejmě v tom hlavní úlohu hrála neznalost jazyka, protože rozpoznávací obtíže by ustoupily, kdybychom rozuměli slovnímu projevu. Právě při takovýchto příležitostech musí člověk litovat, že neovládá řeč, kterou slyší z jeviště, ale i podívání na jejich čílý a radostný projev byl krásným zážitkem. Škoda, že si tuto příležitost nechali ujít i mnozí příznivci divadla a sál nebyl zcela naplněn. Přesto byl výkon mladých herců popravu odměněn mohutným potleskem, však si ho za svou snahu zasloužili. Po poděkování a vzájemném předání dárků bylo hostům poskytnuto malé občerstvení, ale o družnou zábavu se hostitelé ani hosté postarat nemohli, protože tolik tlumočníků nebylo k disposici. I přes potíže s dorozumíváním se mladým Belgičanům ve Vysokém zřejmě líbilo, od začátku návštěvy si vše pečlivě filmovali a po rozloučení třikrát objeli kostel, aby se k nám podle přehlídkové pověry, zase někdy mohli podívat. Budou vítáni!

Hanušová

oooooooooooooooooooooooooooo

S E R I Á L

Pro druhou polovinu roku 1993 jsme pro Vás, vážení čtenáři, připravili zajímavý seriál:

Kam za občerstvením a ubytování
dříve a kam dnes -

Jinými slovy: přiblížíme vám historii a atmosféru starých hospod a pro srovnání současné pohostinství ve Vysokém a na Vysočku. Dr. Václav Lukáš vypracoval přehled všech starých hospod z 2. poloviny 19. století a ten tedy na úvod našeho seriálu:

Podle matriky veškerých obchodníků a řemeslníků v městě Vysokém, založené roku 1852, byli ve Vysokém tito hostinští a šenkýři / v závorce je uvedeno bližší určení domu/:

1. Kramář Josef, držitel hostince čp. 122 a gruntů, hostinec všir-

ším smyslu vede šild/znak,název/
"U města Prahy". Dnes Schrötrovo./
2. Hájek Matěj, držitel hostince
čp.50, gruntu a mydlář. Oprávnění
k prodeji nápojů, hostinství a pře-
chovávání pocestných./"U Neženílků",
M. Kocour/.

3. Zeman Josef, držitel hostince
čp. 229, gruntu a pekař. Oprávnění
k šenkování piva a kořalky, stroje-
ní jídel a přechovávání pocestných,
vede šild " U českého lva"./Nečás-
kovo./

4. Kramářová Marie, doživotní uži-
vatelka hostince čp.69.Oprávněna
k šenkování piva a kořalky, stroje-
ní jídel a přechovávání cestují-
cích, vede šild "U jelena"./U lant-
veru, u Mařatků, "Na růžku",/zboura-
né/.

5. Petruška Václav, vlastník hos-
tince čp.65 a něco polí. Oprávněn
k šenkování piva a kořalky, stroje-
ní jídel a přechovávání cestují-
cích . /Později "U zlaté kotvice",
zbourané Briknarovo./

6. Nigrin Jan, vlastník hostince
čp.117 a gruntů, též obchodník s
přízí. Oprávněn k šenkování piva
a kořalky, strojení jídel a pře-
chovávání cestujících, vede šild
"U zlaté koruny",/ "U Dědků", zboura-
né, nyní nákupní středisko./
7. Kramář Adam, vlastník domu šen-
kovního čp.64 a gruntu. Oprávněn
k šenkování, strojení jídel a pře-
chovávání pocestných, vede šild
"U modré hvězdy".Pachtýř Josef Ma-
kovec./Zbouraný hotel Bartoníček,
dříve "U Matějů"/.

8. Nosek Jan, vlastník domu čp.1
a gruntů, řenkyř, oprávněný tolíko
k šenkování a strojení jídel./Po-
zději "Hostinec u slunce Matouše
Martince", nyní opět Martincovo./

9. Franc Josef, vlastník domu čp.
219 a řenkyř. Oprávněný k šenko-
vání, strojení jídel a přechová-
vání pocestných. Dnem 18.4.1855
toto právo převedeno na jméno
Jan Hrdý./Hostinec " Na špici",
Nesvadbovi, Vašičkovi.

10. Petruška František,vlastník
domu čp.157, řenkyř, oprávněný to-
liko k šenkování. Později vdova
Veronika, a konečně obchod vypo

vědčný.

Kamrt Jan, majitel mlynářské
usedlosti v Rejdicích, vlastník
domu ve Vysokém čp.157 co řenkyř,
29.4.1857 c.k.okresním úřadem
v Rokytnici oprávněn k držení
hostinství a řenku./Čp 157 původ-
ně Karnetovo, část pozdějšího
hotelu "Morava", přeneseno na
novostavbu Koutských./
11. Kramář František, obchodník
čp.10. Oprávněný k obchodu ku-
peckému a řenkování tolíko piva
a kořalky. 31.12.1854 obdržel
od c.k.podkrajského úřadu ve Vrch-
labí povolení k držení kulečníku
-billard. /Později Schrötrův-
"Hotel de poste", nyní Barto-
níčkovi/.

Šenky na víno :

1. Müldner Antonín, majitel domu
čp.241 a kupec./Janda kupec, nyní
kadeřnictví./

2. Schrötter Jiří 1859 vlastník
čp.10./viz výše./

Šenky na kořalku:

Gr"unberger Antonín, vlastník
domu čp.126./Ríkalo se zde "U Židů"
rohový dům proti poště./

Dr.Lukáš

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Jeden z nejstarších hostinců,
jehož pamětníci a bývalí hosté
dosud žijí, byl hostinec "Ve dvor-
ku", dnes u Harčaryků. Byl to
zájezdní hostinec. Sem zajížděli
formani s povozy. Na zahradě
mohli zajet i pod střechu. Před
jarmarkem prý bývala zahrada
plná dobytka. Jistou přitažlivost
měla i kovárna, která byla sou-
částí zadní budovy hostince.
Lokál byl pěkný, světlý, měl
5 oken. S kuchyní, kde žila ro-
dina, byl spojen prosklenými
dveřmi. V lokále bylo 7 stolů,
kolem stěn lavice a židle, do-
dnes pevné a nerozviklané. Upro-
střed visela petrolejová lampa.
Ve výklenku byl výčepní stůl,
stolička se škopíkem na mytí
sklenic a tabulka na záznam o
dlužnících. Pivo se skladovalo
ve sklepě.

Šenkyř měl i hospodářství a prá-
ci v lese. S obsluhou pomáhal

i jeho žena a dcera. Hostinec byl navštěvován podle dění ve městě /jarmarky, pohřby, trhy/. Před jarmarkem se připravila dršťková polévka, sekaná, červené zelí, jitrovnice a výborné kozí syrečky, které se dovážely z Vrchlabska.

V neděli odpoledne se zde hrávaly karty asi u třech stolů, většinou mariáš. V lokále byl také oblíbený orchestrion. Nescházely se tu ale žádné spolky, ani se tu netančilo.

Použito záznamu, které pořídil rozhovorem s paní M. Metelkovou, dcerou hostinského Ze dvorku, pan K.J. Bartoníček.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Nejmladší s nejmladšími podnikateli, je staronová hospůdka ve Staré Vsi. Jmenuje se U lípy a umístěna je v budově staré školy. Majitelkou je Kateřina Kellnerová, absolventka hotelové školy, jejím spolupracovníkem Pavel Mejsnar.

Hospůdku jsem navštívila a s oběma mladými nadějnými podnikateli jsem si o jejich práci popovídala.

Kdy je u vás otevřeno?
Všední den od 15 - 22 hod.

ve čtvrtek zavřeno
v pátek od 15 - 24 hod.
v sobotu od 14 - 24 hod.
v neděli od 14 - 20 hod.

Kolik hostů se sem vejde?

U stolů je 20 míst, u baru 4, to je minimálně, ale usadíme tu i 60 lidí.

Mohou hosté sedět i venku?
Samozřejmě je tam 20 míst. Hodláme ještě vybudovat "za domem" sezení venku, grill, ohniště/krb/, pro letní teplé večery, případné téboráky.

Nabízíte kromě nápojů i jídla?
Denně je tří můžně dostat topinky, o víkendu i hranolky po "hasičsku".

Vedle je hasičská nádrž. Je tu možnost koupání?

Na vlastní nebezpečí. Není to regulérní koupaliště. Nádrž jsme již jednou čistili a chceme během prázdnin čistění ještě opakovat.

Jaké máte další plány s hospůdkou?

V říjnu a listopadu, bude zavřeno, budova se ještě dále zrekonstruuje a přebuduje na pension.

V patře bude 7 pokojíků, každý se sprchou a sociálním zařízením, 5/2, 2/3 lůžkové. Pension chceme otevřít v prosinci. Pak bude pro hosty i polopenze pravidelně.

Večery spoustujeme hrou na harmoniku, což víc a víc oblíbenější, a kdo chce, může si i zatančit. A pro piváře: točený Krakonoš za 5,90Kč!

Celým svým vkusným a účelným zářízenímna mě hospůdka zapůsobila velice kladně a milí jsou i oba hostitelé.

Podle jejich vlastních slov stala se jim práce v hospůdce koníčkem, a to je nejlepší visitka každé práce: dělat ji s láskou a mít z ní potěšení.

Projděte se, zastavte se U lípy a dáte mi za pravdu.

S mladými podnikateli si povídala

Lud. Hnyková

oooooooooooooooooooooooooooooooo

Nakonec něco ze sportu-

A nebude to málo!

24. a 25. července 93 se koná ve Sklenařickém Spektrum cup mistrovství České republiky ve volejbalových deblech 1993 23. ročník sklenařických deblů. Začátek v sobotu i v neděli v 8.30 hod.

Pořadatelé zvou všechny milovníky volejbalu na tradiční turnaj!!

oooooooooooooooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA -

N a r o z e n í :

9.6. 93 se narodil manželům Pavlovi a Jaroslavě Zelinkovým ze Sklenařic syn Michal

10.6.93 se narodila manželům Jiřímu a Janě Bartoníčkový dcera Jana

20.6.93 se narodila manželům Robertovi a Lucii Nesvadbový dcera Barbora

Všem novým občánkům i rodičům přejeme hodně zdraví!

S v a t b y :

V obřadní síni MěÚ ve Vysokém/Jiz. uzavřeli manželství-

3.7.1993 pan Stanislav Mevald
za Sklenařic
a slečna Jitka Vrkoslavová
z Haratic

10.7.93 pan Jiří Babec a
slečna Zdeňka Fučíková
oba z Jesenného

Novomanželům přejeme na společné
cestě hodně štěstí!

Životní jubilea oslavili v červenci
tito naši spoluobčané -

Helkovice :

4.7. Božena Pastorková 83 let

Tříč :

26.7. Anna Judová 88 let

25.7. Zdeňka Marková 86 let

Stará Ves :

21.7. Václav Žitný 80 let

13.7. Vlasta Nováková 72 let

Sklenařice :

20.7. Karel Haba 84 let

29.7. Vladimír Holec 80 let

12.7. Olga Šimánková 70 let

3.7. Oldřich Vitvar 70 let

Vysoké nad Jizerou :

9.7. František Flégr 83 let

6.7. Antonín Mikšovský 77 let

11.7. Anna Strnádková 88 let

6.7. MUDr Ladislav Kavan 74 let

11.7. Karel Kubíček 76 let

9.7. Růžena Morávková 72 let

6.7. Marie Rückerová 76 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let
doboru pohodu a pevné zdraví!

Úmrtní -

27.6.93 zemřela v Domově důchodců
v Rokytnici nad Jizerou
paní Marie Nečuková, roz.
Špiková ve věku 58 let

Čest její památce !

oooooooooooooooooooooooooooo

P o d ě k o v á n í -

Děkujeme všem, kteří se
přišli rozloučit 21.5.93
do sboru Církve českoslo-
venské - husitské ve Vysokém
nad Jizerou s manželkou a
naší maminkou
Věrou Kučerovou ze Tříče.
Za květinové dary a slova
útěchy děkujeme.
Manžel, Láďa a Věrka
s rodinami
oooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MĚÚ Vysoké nad Jiz.
- Větrník 7-93, vedoucí
redaktorka Luďmila Hnyková,
náklad výtisku 40 ks
obsah 10 stran, cena 3,-Kč.

Příspěvky a informace zasí-
lejte do 15. každého měsíce
na Městský úřad Vysoké nad
Jizerou -PSČ 512 11

oooooooooooooooooooo